

Beretning

over

- I. forslag til lov om ophævelse af lov om regulering af kreditformidling (af Ove Jensen m. fl.),
- II. forslag til folketingsbeslutning om begrænsning af antallet af offentligt ansatte (af Glistrup m. fl.),
- III. forslag til folketingsbeslutning om kriseindgreb til sikring af fuld beskæftigelse og økonomisk udvikling (af Knud Jespersen m. fl.),
- IV. forslag til folketingsbeslutning om sikring af en uændret udskrivningsprocent i kommunerne (af Kristine Heltberg m. fl.) og
- V. forslag til folketingsbeslutning angående tilvejebringelse af grundlag for eventuel indkomstpoltisk lovgivning (af Glistrup m. fl.).

(Afgivet af det politisk-økonomiske udvalg den 3. oktober 1975).

Udvalget har i en række møder behandlet ovennævnte forslag og har i forbindelse hermed stillet spørgsmål til økonomiministeren, finansministeren, indenrigsministeren og handelsministeren. Udvalget har endvidere haft samråd med økonomiministeren, finansministeren, handelsministeren og ministeren for skatter og afgifter.

Et *mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) udtaler vedr. I, *forslag til lov om ophævelse af lov om regulering af kreditformidling*, følgende:

Mindretallet beklager, at der heller ikke i folketingsåret 1974-75 har været den fornødne politiske interesse om at få afskaffet den åbenbart overflødige restriktion, som udgøres af lov nr. 543 af 17. oktober 1973 om regulering af kreditformidling. Da loven ikke bruges, er den aktuelt set uskadelig, men enhver restriktionshjemmel, der hviler over erhvervslivet, er med til at forskrække dette. Enhver restriktionsophævelse er med til at gengive erhvervslivet den optimisme og tiltro til fremtiden, som er den nødvendige be-

tingelse for, at erhvervslivet opmuntres til at ansætte flere medarbejdere.

Samme mindretal udtaler vedr. II, *forslag til folketingsbeslutning om begrænsning af antallet af offentligt ansatte*, følgende:

Et af de allermost påtrængende problemer for det danske samfund i øjeblikket er at få nedsat antallet af offentlige stillinger. Tommelfingerreglen er, at hver gang der oprettes én ny offentlig stilling, bliver der to arbejdsløse i det private erhvervsliv, og omvendt kan private arbejdsgivere beskæftige yderligere to ansatte, for hver gang én offentlig stilling nedlægges. Mindretallet beklager derfor stærkt, at udvalget har affundet sig med intet at foretage vedrørende det meget vigtige emne og i stedet har ladet sig stille tilfreds med regeringens ønske om, at sagen stilles i bero i de mange måneder, regeringen skulle bruge til at finde ud af, hvor mange offentligt ansatte der i grunden er. Af hensyn til spørgsmålets helt centrale placering i arbejdet for at komme ud af den nuværende samfundsøkonomiske krise udtaler mindretallet håb om, at der hurtigt i det ny folke-

tingsår opnås enighed om effektive foranstaltninger. For eksempel en vedtagelse om, at antallet af offentlige stillinger skal ned sættes med mindst en præcist angivet kvota pr. måned (helst 4.300), og således at der føres kontrol hermed ved, at oprettelse af nye offentlige stillinger alene tillades, når kvotaen for den pågældende måned allerede er opfyldt. Nedlæggelsen bør fortrinsvis ske i forbindelse med naturlig ledighed (der er ca. 6.500 tilfælde heraf om måneden), eventuelt ved omrokeringer, hvorved personer fra stillinger, der skal nedlægges, overflyttes til stillinger, der er blevet ledige.

Endelig udtaler *samme mændretal*, for så vidt angår V, *forslag til folketingsbeslutning angående tilvejebringelse af grundlag for eventuel indkomstpølitisk lovgivning*, følgende:

Realitetsforhandlingerne i folketinget i mødedagene 8.-12. september 1975 kom ganske naturligt til alene at koncentrere sig om at forbedre den snes forslag, som indgik i det flertalsforlig, der blev afsluttet tidligt om morgenen den 8. september. Fremskridtspartiet vil derfor ikke rette nogen bebrejdel-

se i anledning af, at det af partiet om formiddagen den 8. september 1975 fremsatte forslag til folketingsbeslutning angående tilvejebringelse af grundlag for eventuel indkomstpølitisk lovgivning ikke har været underkastet nogen realitetsbehandling. På den anden side angår forslaget en problemstilling, som snart på ny bliver aktuel, og som er meget kontroversiel. Fremskridtspartiet håber derfor, at der straks i det nye folketingsår vil komme henvendelser frø tilstrækkelig mange andre partier vedrørende sagen til, at denne bliver underkastet en hurtig gennemgang med realitetsnær udsigt til vedtagelse i god tid, før problemerne tager magten fra folketinget og kræver en gang ny lovjaskeri under lidenskabsstorme i stil med den, folketinget senest oplevede i den anden weekend af marts 1975.

Udvalget har ikke inden folketingssamlingens slutning nået at tilendebringe arbejdet med ovennævnte forslag.

P. u. v.

Risgaard Knudsen,
formand.